

Največji slovenski dnevnik v Združenih državah	
Velja za vse leto	\$6.00
Za pol leta	\$3.00
Za New York celo leto	\$7.00
Za inozemstvo celo leto	\$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON: CHELSEA 3878
NO. 250. — STEV. 250.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879
NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 24, 1929. — CETRTEK, 24. OKTOBRA 1929.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHELSEA 3878
VOLUME XXXVII. — LETNIK XXXVII.

MUSSOLINI JE POSLAL JUGOSLAVIJI OSTRO NOTO

V NOTI OBSOJA DEMONSTRACIJE IN ZAHTEVA ODŠKODNINO ZA DVA RANJENA FAŠISTA

Italijanski vladi niso ničkaj povšeči demonstracije, ki so se vrstile po raznih jugoslovanskih mestih po eksekuciji hrvatskega študenta Vladimirja Gortana. — Jugoslovansko časopisje ni smelo ponašniti Mussolinijevi note.

"The New York Times" je dobil iz Beograda naslednje brezično poročilo:

— Italijanski poslanik signor Galli je izročil včeraj poslujočemu ministru za zunanje zadeve, Alekandru Jeftiću, noto, sestavljeno v izredno ostremu tonu.

V noti je izražen protest proti demonstracijam, ki so se vrstile po raznih jugoslovanskih mestih, potem ko je bil v Pulju ustreljen zastran veleizdaje hrvatski študent Vladimir Gortan.

Demonstracije so se vrstile v Ljubljani, Zagrebu, Skoplju, Splitu in Dubrovniku ter po raznih drugih jugoslovanskih mestih.

V Dubrovniku sta bila tekom demonstracij ranjena dva laška mornarja.

V noti je izraženo upanje, da jima bo Jugoslavija plačala odškodnino.

Nadalje zahteva Italija, naj jugoslovansko časopisje takoj preneha čuvati proti Italiji in Italijanom.

Jugoslovansko časopisje ni smelo objaviti vsebino note.

Jugoslovanska diktatura bo napela vse sile, da ohrani dobro razmerje napram svoji sosedi Italiji.

LONDONSKA POLICIJA JE NAJBOLJŠA

V Londonu izsledi skoroskega morilca, dočim je v New Yorku povsem druga stvar. — Odgovor Scotland Yarda.

LONDON, Anglija, 24. oktober. — Ze dolgo časa teče preprič, katera policija je boljša: newyorška ali londonška.

Newyorški policijski komisar Whalen zatrjuje, da je newyorška policija neprekosljiva, danes je pa njegovim trditvam odgovoril londonski Scotland Yard.

Načelnik Scotland Yarda, najboljši angleški policijski organizacije, je izjavil:

— Mi smo se letos bavili z osemnajstimi umori ter izposlovali 11 občin. To se pravi, da smo pritrali na varno 11 morilcev. Ostali sedem morilcev je pa izvrnilo samomor. Vsi umori so bili pojaznjeni.

Tekom leta 1928 je bilo v New Yorku več kot dvesto umorov in le sedem ljudi je bilo spoznanih krim. Tekom leta 1929 pa je bilo 134 umorov in le en morilec je bil spoznan krim.

Izmed dvajstih morilcev sta v New Yorku komaj dva prijeti in obsojena.

Prička, da je človek oropan, je v New Yorku sestintridesetkrat večja kot pa v Londonu.

VARA BO OPREMIL BOLNICO

PHILADELPHIA, Pa., 23. okt. — Senator William S. Vare je kupil posesto Abendruh, ki obsegata tri in devetdeset akrov, od svojega brata, pokojnega senatorja. Edwin Vare-a ter bo zgradil na njem bolnico za paralitike. Bolnico bo daloval mestu Philadelphia.

Prijatelji Vare-a so izjavili, da je dar izraz hvaležnosti napram Bogu, ker je okrevl od paralize, ki ga je zadeba pred enim letom.

POINCARE ZOPET

OPERIRAN

PARIZ, Francija, 21. oktobra. — Na prejšnjem ministrskem predsedniku Raymondu Poincareju, se danes izvedli drugo operacijo, ki je baje popolnoma uspela. Bolnik ne čuti nikakih zih posledic operacije, ki je trajala precej časa.

IZGREDI V BERLINU

BERLIN, Nemčija, 22. oktobra. — Nemški nacionalisti so včeraj skušali vpraviti po Berlinu poulične demonstracije proti sprejemu Youngovega, repačarskega načrta in prislo je do številnih spopadov med demonstranti in policijo. Slednji pa se je posrečilo pregnati demonstrante ter aretirati precej veliko število razgrajajočev.

Naročite se na "Glas Naroda" — največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

OBRAVNAVA PROTI FALLU

Zagovornik in državni pravnik sta zaključila svoja dokazovanja. — Slučaj bo izročen prototekom današnjega dne.

WASHINGTON, D. C., 23. okt. — Danes ali jutri bo izvedel prejšnji tajnik za notranje zadeve Albert B. Fall za svojo usodo.

Proces, ki se vrši proti njemu, se bliža koncu. Državno pravništvo ga je obdolžilo, da je sprejet stotisoč doljarjev podkupnine od znane multimilijonarja Dohenyja.

Zagovorniki so že navedli svoje protidokaze, nakar je se govoril državni pravnik Roberts.

S tem so bila dokazovanja z oben strani končana, in sodnik William Hills bo najbrž nagovoril poroto še danes ali jutri ter jo poučil o vseh podrobnostih.

Kazen za spremem podkupnine znaša v tem slučaju do treh let ječe. Lahko pa tudi obsodi sodnik Falla, da mora platiči trikrat toliko glote kot je značala podkupnina. Razen tega lahko sodnik Falla diskvalificira za vsak javni urad.

MIKAVNA NAPOVED

HANOVER, N. H., 23. oktobra. — Edward A. Flene, bostonski trgovec, je napovedal redne poletne in zimske počitnice za mase delavcev.

— Peturn delovni dan in petnajstni delovni teden se tudi hitro bližata, — je rekel. — Producija v masah zahteva take dobre za delavce. Ta produkcija pa ne more iti naprej, razen če bodo delavške mase zmožne plačati za vse in de ne bodo bodrene še naprej, da zahtevajo vedno več.

Doumert se je pričel posvetovati z njimi ob polenajstih zjutraj ter se je posvetoval z njimi ves dan.

K posvetovanju so bili povabljeni člani vseh političnih strank z edino izjemo skrajnih komunistov in rojalistov.

Nalogu predsednika je izredno težka, ker je povzročila padec Brianda koalicija vseh strank.

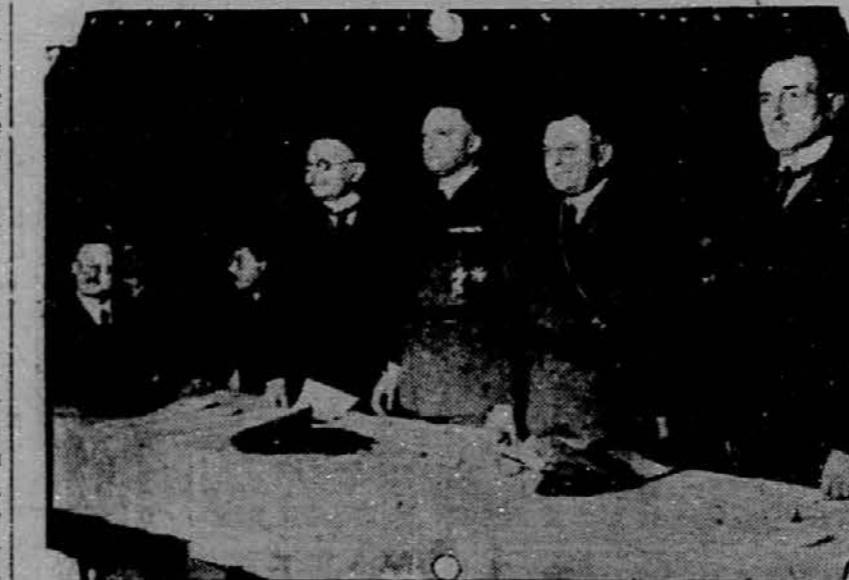
Radikalci niso hoteli prevzeti teh nalog, ker so zahtevali, da morajo imeti v novem ministrstvu najmanj štiri mesta.

POINCARE BO HITRO OKREVAL

PARIZ, Francija, 23. oktobra. — Prejšnji ministrski predsednik Poincare, ki je bil operiran predvječnjem, se bo hitro pozdravil, kot izjavijo njegovi zdravniki. On ni imel nikakih bolečin po operaciji in pritisak njegove krvi je normalen. Daščavno so prepovedani še vsi obiski, je Poincare vendar židan na povrnitvi neke želodčne bolezni. Njegova žena je ostala pri njem v kliniki.

Kontrolerja Charles Berry-ja so odvedli z njegovega doma na Long Islandu v neki sanatorij v gornjem delu New Yorka, ker tripi akutno na povrnitvi neke želodčne bolezni. Njegova žena je ostala pri njem v kliniki.

NASPROTNIKI YOUNGOVEGA NAČRTA

V Nemčiji se je osnovala organizacija, ki je namen je nasprotovati Youngovemu načrtu. Načelujo je: tajni svetnik dr. A. Hugenberg, major von Stephani, F. Seidte, ki je načelnik Stahlhelm organizacije, in Steinhoff, član pruskega državnega zbora. Na sliki jih vidite z leve na desno.

BRIAND BO KMALU ZOPET NA POVRŠJU

Briand bo tako težko izbrati primernega naslednika. — Radikalci nočejo prevzeti težavne naloge.

PARIZ, Francija, 23. oktobra. — Aristid Briand, ki je ministrstvo je bilo včeraj strmoljeno, je najbrž edini clovek v Franciji, ki je zmožen storiti vlado, ki bo lahko napravila slog med vsemi nasprotnimi si elementi, ki so včeraj povzročili njegov padec.

Povabljeni bodo svedka tudi drugi, naj prevzamejo vlado, posebno pa kritiki Brianda.

Trikrat je pritisnil na petelinu. — Izjavil je: — Žal mi je, da nisem poslanec. Brez dvoma bi glasoval za Brianda, da bi ga obdržal na tem mestu.

Popoldne se je Clemenceau-u boljeno obnovila, in moral je priti zdravnik, ki mu je dal kisika.

Dr. Charles Laubry, znani specijalist, za srčne bolezni, ga je obiskal več ur pozneje ter rekel na mestu: — Vse je dobro. Kmalu bo Clemenceau tak kot je bil pred desetimi leti.

Pozneje se je izvedelo, da je posledice dobro spal in se dobro počutil.

Tudi Poincareju se je obrnilo na boljše ter bo kmalu okreval po posledice operacije, kateri se je podvrgel pred pa dnevi.

Svojega dejanja ni mogel nastaneno pojasnit, vendar pa se glasata, da je komunist s prenapetimi idejami.

NAMERAVAN ATENTAT NA PREDSEDNIKA

Atentator je skušal trikrat sprožiti revolver, toda orožje se ni sprožilo. — Atentator pravi, da ni imel nobenega za veznika.

SANTIAGO, Chile, 23. oktobra. — Danes je vladalo tukaj precejšnje vzmetenje, ker so hoteli zavrniti umoritev predsednika republike Carlosa Ibaneza.

Ko so se predsednik in njegova žena vračala z neke razstave, je skočil neki mladič iz zasedete na mero revolver na predsednika.

Popoldne se je Clemenceau-u boljeno obnovila, in moral je priti zdravnik, ki mu je dal kisika.

Dr. Charles Laubry, znani specijalist, za srčne bolezni, ga je obiskal več ur pozneje ter rekel na mestu: — Vse je dobro. Kmalu bo Clemenceau tak kot je bil pred desetimi leti.

Pozneje se je izvedelo, da je posledice dobro spal in se dobro počutil.

Tudi Poincareju se je obrnilo na boljše ter bo kmalu okreval po posledice operacije, kateri se je podvrgel pred pa dnevi.

Princesa Marije Jose bo najbrž se nocoj objavljena v Bruselju in Parizu. Poroka bo v Rimu.

Princesa je tako priljubljena med Belgijci ter je zdaj stara trinajst let. Obisk princa Umberta je visek ljubavnega razmerja, ki se je pričelo pred dvema letoma, ko je princesinja obiskala pokrajino, skozi katere teče reka Arno, ter mesto Florenc.

Princesinja zna baje izvrstno italijanski, toda Italijančino govori s florentinskim naglasom.

CLEMENCEAU IN BRIAND

Bivši francoski ministrski predsednik je skoro že popolnoma okreval ter bi rad pomagal svojem prijatelju.

PARIZ, Francija, 23. oktobra. — Vojnočasni ministrski predsednik George Clemenceau je sicer še vedno v postelji ter trpi na posledicah močnega srčnega napada, a je zopet pokazal svojo bojevitost, ko so mu povedali, da je bil strmoljeno kabinet Aristida Brianda.

Izjavil je: — Žal mi je, da nisem poslanec. Brez dvoma bi glasoval za Brianda, da bi ga obdržal na tem mestu.

Popoldne se je Clemenceau-u boljeno obnovila, in moral je priti zdravnik, ki mu je dal kisika.

Zaroka princa Umberta in princesa Marije Jose bo najbrž se nocoj objavljena v Bruselju in Parizu. Poroka bo v Rimu.

Princesa je tako priljubljena med Belgijci ter je zdaj stara trinajst let. Obisk princa Umberta je visek ljubavnega razmerja, ki se je pričelo pred dvema letoma, ko je princesinja obiskala pokrajino, skozi katere teče reka Arno, ter mesto Florenc.

Princesinja zna baje izvrstno italijanski, toda Italijančino govori s florentinskim naglasom.

LAŠKI PRINC SE ŽENI V BELGIJU

Ko je dospel na postajo v Bruselju, so ga sprejeli kralj in drugi belgijski odličnjaki. — Poroka bo v Rimu.

BRUSELJ, Belgija, 23. oktobra. — Danes je dospel semkaj italijanski prestolonaslednik Umberto, da zasnubi her belgijskega kralja, Marija Jose.

Na postaji so ga čakali kralj Albert, prestolonaslednik Leopold, princ Karol in italijanski poslanik marki Carlo Durazzo.

Na postaji se je zbrala tudi velika ljudska množica, ki mu je navdušeno ploskala.

Zaroka princa Umberta in princesa Marije Jose bo najbrž se nocoj objavljena v Bruselju in Parizu. Poroka bo v Rimu.

Princesa je tako priljubljena med Belgijci ter je zdaj stara trinajst let. Obisk princa Umberta je visek ljubavnega razmerja, ki se je pričelo pred dvema letoma, ko je princesinja obiskala pokrajino, skozi katere teče reka Arno, ter mesto Florenc.

Princesinja zna baje izvrstno italijanski, toda Italijančino govori s flo

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Louis Benedik, Treasurer

Frank Sakser, President
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00	
In Kanado	\$6.00	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	\$3.00	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četr leta	\$1.50	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemni nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošljati po Money Order. Pri spremembni kraju naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.

Telephone: Chelsea 3878

ALI BO MACDONALDA ZADELA WILSONOVA USODA?

Predsednik Wilson si je resno in odkrito prizadeval ustanoviti na svetu trajen mir ter je v to svrhu osnoval Ligo narodov, kateri je poverjena naloga posredovanja v sporih med narodi.

Angleški ministrski predsednik MacDonald je šel za korak dalje. Njegov namen je odstraniti sredstva za vojno ter je začel najprej propagirati razoroževanje na morju.

Toda že so se pojavili nasprotniki in sicer v njegovi lastni deželi, ki nočejo ničesar slišati o kakem razoroženju oziroma o omejitvi oboroževanj.

Pred par dnevi, se je vršila v Angliji obletnica velike zmage admirala Nelsona pri Trafalgaru.

Pri tej priliki je z vso silo izbruhnila na dan agitacija proti "pacifizmu, ki je danes v modi".

Govorniki so opozarjali narod, da se mora Velika Britanija, ki je odvisna od morja, edinole na morju praviti, da se zadostno zavaruje proti svojim sovražnikom.

Jako hujskajoč manifest je izdal lord Sydenham, ki je bil svoječasno član angleškega urada za zrakoplovstvo in tajnik odbora za državno obrambo.

Glede Mornariške Legije pravi, da je njen namen vzdržati duh Nelsona, posebno v teh dneh, ko je postala moč narodne mornarice predmet za politična meštanjenja.

To je nadvse značilno.

Mornariška legija, angleška admiraliteta in konzervativna stranka Stanleya Baldwinia so delale roko v roki na ženevski mornariški konferenci, ko je Anglija zahtevala, da mora svojo mornarico zvišati, ne pa znižati. Te sile so v Angliji še vedno na delu. V špolšnem molče, le najbolj drznii se oglašajo kajti vtis, ki ga je napravil MacDonaldov obisk v Ameriki, je bil vseprevladajoč.

Predsednik Wilson je šel v Evropo, kjer je pomagal ustvarjati versaillesko mirovno pogodbo.

Njegov namen je bil nadvse miroljubljen.

Sklenil je ustanoviti Ligo narodov, v kateri naj bi bil zastopan ves civiliziran svet, koje namen bi bil vzdržati mednarodni mir ter zniščiti vojaško silo na silo policije.

Ko je bil odsoten, so njegovi politični sovražniki v Združenih državah začeli mrmirati, da ne zastopa ameriškega naroda.

Govorili so, da namerava zamešati Ameriko v evropsko politiko.

In ko se je vrnil, ni hotel senat odobriti njegovega dela, zavrgel je pogodbo, ki jo je sestavil — in posledica tega je bila da se Amerika ni pridružila Ligi narodov.

Kaj lahko zadene MacDonalda ista usoda.

Že se čuje v Angliji mrmiranje proti govorom, ki jih je imel v tej deželi, že se oglašajo njegovi politični nasprotники ter pravijo, da ne zastopa Anglije.

"GLAS NARODA" — List slovenskega naroda v Amerikai — Naročajte ga!

Iz Jugoslavije.

Krvav pretep med cigani.

V Starem Futogu je nastal krav pretep med cigani. Zvezcer so bili cigani Pavel Grujič, Milan Miškovič, Toša Jovanovič in njegova dama sinova Veljko ter Nikola zbrani v gostilni Wieland. Bili so že precej nasekani, ko je stopil v gostilno cigan Jčko Argulov. Hotel je prisel k njim, pa mu Miškovič ni dovolil, dočim so se ostali potegnili zarji. Nastal je preprič med katерimi je Veljko Jovanovič prislonil Miškoviču krepko zaunizo. To je bilo znamenje za splošen spopad. Cigani so pograbili za steklene, začeli so opletati s stoli in razbil svetiljko, tako da je nastala v gostilni popolnoma temna. Prepeljali pa so se tudi v temi in nadaljevali borbo z noži.

Posledice so bile seveda strašne. Ko so prisli orožniki v gostilno, so našli šest nezavestnih in okrvavljenih ciganov. Vse so morali prepeljati v bolnico, kjer je Miškovič težkim poskodbam podlegel. Dobil je več sunkov z nožem.

Nevrjetna srce.

Nevrjetno srce ima crnogorski invalid Djoko Mrvaljevič. Pri prešnjem žrebanju razredne loterije je zadeva njegova srčka prvo premijo, pa tudi to pot mu je bila srčna mila. Štiri dni pred žrebanjem je kupil srčko državne loterije, s katero je zadel 250.000 Din, torej četrto premijo.

Seljakinja utonila v vodnjaku.

V selu Žečeveci pri Splitu je te dni utonila v vodnjaku Mara Kalažitova. Hotel je napojiti živine, pa ji je spodrsnilo in pada v vodnjak. Živina se je sama vrnila domov in zato so seljaki takoj stutili nesrečo. Odšli so k vodnjaku in potegnili utopljenko iz njega.

Avtobusna nesreča.

Pri Tešanju v Bosni se je prizetila nenavadna avtobusna nesreča, ki pa k srčni ni zahtevala človeških žrtev. Avtobus, ki vozi med Tešanjem in železniško postajo Šešanjsko, se je na ostrem ovinku prevrnil in skoro popolnoma razbil. V avtobusu so bili trije potniki, ki so pa ostali nepoškodovani.

Brat ubil brata.

Seljak Milorad Lazarevič, znan kot notorijen pijanec v velik našilje, je hotel te dni v pijanci pretepsi svojega mlajšega brata. Brat je bežal, toda Milorad ga je dchitel. V smrtnem strahu je pograbil motiko in udaril Milorada takoj močno po glavi, da je bil takoj mrtv. Ubijalec se je sam javil oričnikom.

Zasaćena tihotapska ladja.

Motorni čoln finančne kontrole v Kotoru je pripeljal v pristanišče manjšo jadrnico, natovorjeno z najfinješim čistim alkoholom. Finančni organi so že dalj časa vedeli, da se tihotapi alkohol iz Italije, vendar niso mogli tihotapcem do živega. Te dni so pa zalobil tihotapec v risanskom zalivu. Jadrino in 16 hi alkohola so zaplenili, tihotapec pa izročili sodišču.

Samomori.

V Babincih pri Ljutomeru si je te dni pognal kroglo v glavo 26-letni posetnik sin Jakob Kranjc. Prepeljali so ga v ormoško bolnico, kjer se bori s smrtnjo. Vzrok samomora ni znaten.

V Brodu je pila lužno raztopino 37-letna Elizabeta Šus. Vzrok samomora je bil spor s fantom.

V Osijeku si je končala življenje 17-letna slavičarka Emica Šefer. Škola je popoldne z dravskega mostu v vodo. Se prsdno so ji prisokli na pomot, je izginila v vodovih. Na mostu je pustila plašč s pismom, v katerem pravi, da gre prestovljeno v smrt, da pa vzroku bo zvezel nihče. Zdi se, da je vzrok samomora nesrečna ljubčzen.

V Križevcih se je te dni obesila 35-letna seljakinja Barbara Lovarič. Bila je živčno bolna in zdi se, da je samomor izvršila v duševni zmedenosti.

V Zagrebu si je pri sv. Duhu pognal kroglo v srce redovnički kneževič.

Prepeljali so ga takoj v garniško bolnico, kjer je pa kmalu umrl.

Zločin pijanega razbojnika.

V Odžaku pri Banjaluki je bil izvršen strašen zločin. Razbojnik Jure Lipovac, ki je bil že večkrat kaznovan, je v pijanosti napadel seljaka Marka Kina. Sunil ga je z nožem sedemkrat v prsa tako, da je nesrečno izkrvavil. Lipovca so prijeli in zaprli.

Dopisi.

Lemont, III.

Neki moj starji prijatelj iz velikega "Babilona", mi je poslal pred kratkim zelo razveseljeno pismo,

ko mi od daleč namigava, da me

bo poseti in vprizoril lov na zajce.

Obenem me pa tudi prav zvedavo

povprašuje, če je kaj zajeev ore-

stalo od zadnje strelne sezone.

Nadalje me tudi pozivlja, da se

naj kaj oglasiš v javnosti, tako

da bodo tudi drugi čitali in se ž

njim združili za pochod v naravo.

Pravilno: "Menim, da imam ezbeline

ne prste ali celo "gangrene", ker

nic več ne stopi s svojim tumpa-

čitim peresom v javnosti in napisi

če že druga ne, vsaj kaj novi-

co s fajme, pa će tudi o zajejih za-

legi".

Da, precej nevega je sedaj pri-

nas! Tam na onemu kraju, v ti-

stemu prijaznemu gozdiku, ki je

za en streljaj proč od mojega doma,

kjer smo pred 5 leti kurili in

gobe pekli, — se danes dviga pre-

krasno poslopje izza vrhov zeleni-

ga drevja, ki je last c. o. o. re-

donikov, reda sv. Benedikta, ki

nosci na pročelu ponosno ime

"Fournier Institute".

Moram se še nekoliko s prijate-

ljem pomudit, ki pravi:

"Glas Naroda" čitam redno od

onega (cas naprej), ko sem si ga

pri tebi naročil ter sem mu ustal-

zvest naročnik do danes. Sledim

tudi dopisom, pa od tebe ne najdem

nicesar. Kaj je teboj?

Prav nič! Dela imam zadost in

pa pisave sem se odvadil.

All se ti hočem zahvaliti za tak

opomin? Ce se jaz tebi, se pa ti niso

ne boš, ko boš etal naslednje

vrstice.

Ti kerč ti, ali ne veš, da sem se

zaklici proti vsej zajejih zaledi

z pred 20 leti, ko so mi ves zelin

pojedli.

Daj mi puško in streljivo, da

danes pobijem vse škodljive zaje-

ce, pa te ne boš lahko razume-

ši.

Pred mesec je zdravil seljaka

Gabrijela Kudelo, ki se je bil

ranil na nogi. Rana se je lepo zace-

nila, toda bolnik je pozneje podle-

gel zastrupljen krvi. Dr. Ivanov

je bil tožen, da je skrajno malo-

marno ravn

Razgovor z Edisonom.

Dudley Nicholas.

Po več nego petdesetletnem ne-prestarem izumiteljskem delovanju, ko ni samo neprehonomo oplajal dobo elektrike, temveč po-lagal v bistvu tudi temeljni kamen tej dobi, meni svilosi izumitelj Thomas Alva Edison, da smo se komaj potopili v tisti orjaški ocean odkritij in izumov, ki nas še čaka-jmo.

V pogovoru, ki mi ga je Edison dovolil pred nedavnim v Seminole Lodgeu, svojem domu na Floridi, je genialni izumitelj poudarjal, da

se bo človeku po njegovem trdnenju prepričanje posrečilo že v bližnji

bodočnosti pridobivati električno energijo v ogromnih množinah na-ravnost iz solenčnih žarkov. Od dne-vna, ko so postavili parni stroj v službo človeštva in se je tempo ča-sa čim dalje bolj pospeševal, smo pridobivali naše bančne rezerve, kolikor je bilo pač v človeški mo-ci, iz čarovne sile solenčne svetlobe. Premog je solenčna energija, ki je zavzela pred davnimi časi v rastli-nah trdne oblike, in s petrolejem je skoraj ista. Vendar kako vse ban-čne rezerve se lahko tudi ti naravni zakladi sčasoma izčrpano, čeprav ne goji Edison v tem pogledu no-benega strahu za varnost in dobrot-človeškega plemena.

"Človek bo vedno v položaju in sposoben pridobivati iz narave toliko energij, kolikor jih bo potre-boval," je dejal.

Edison je danes skoraj glich, a to zlo se ga manj dojne nego druga, ker mu dovoljuje neprestano in ne-moteno mislit. Gluhost ni ovira možu, ki so ga lastne vse prevla-dajoče zmožnosti usposabljale vedno za dajanje, nikoli za jemanje. Pogovor se je vršil pisemno. Zapisoval sem svoja vprašanja in on mi je na isti način odgovarjal.

"Menite," je bilo moje prvo vpra-šanje, "da je doba izumov v pod-ročju elektrike že za nam?"

Ne da bi se huj pomisnil, je za-pisal s svojo jasno, krepko pisavo:

"Ne, pravkar se je začela!"

Spmnil sem se gesla, ki stoji v okvirju nad pisalno mizo njegovega laboratorija v Orangeu: "Za onega, ki je lenih misli, ničesar na sve-tetu, kar bi mu bilo dosegljivo."

"Menite," je bilo moje prvo vpra-šanje, "da je doba izumov v pod-ročju elektrike že za nam?"

Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menim da," je zamisljeno zapisi-al Edison. "Menim, da bi bile lah-ko druge vrste energij, ki jih do-slej še nismo odkrili."

"Ali je verjetno, da bi mogli ustvarjati elektriko še z drugimi pri-pomočki razen z električno baterijo in dinamom? Ali si lahko pred-stavljate, da bo človeštva v bodočnosti odkrilo nove vire električne energej?"

"Menite, da se bo dala solenčna luč kdaj na široki podlagi spremi-njati v elektriko v korist člove-štva?"

"Da," je zapisal Edison.

"Mislite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

Spomnil sem se gesla, ki stoji v okvirju nad pisalno mizo njegovega laboratorija v Orangeu: "Za onega, ki je lenih misli, ničesar na sve-tetu, kar bi mu bilo dosegljivo."

"Ali je doba samostojnega izumi-teja že prešla?" sem vprašal.

"Ne," je odvrnil.

"Mislite, da bodo bodoči izumi-teji poedinec ali velikih industri-jalnih laboratorijs?"

"Vejčina delo poedincev ali pa sum oizjemoma delo mož, ki bodo zaposleni v kakšnem laboratori-fu."

"Ali ste se bavili s kakšnim iz-umom, ker vam je obetač dobitek ali samo za to, da bi ustvarili takoj novega človeštva v prid?"

"Izumil sem vedno za to, da bi dobit denarja za nove izume."

"Menite, da bodo prelavodilno-ni izumi v področju brezične ali v področju zidne elektrike?"

"Mislim, da bo prelavovala žič-na elektrika."

"Menite, da bomo izumili brezični prenos električne pogonske si-lete?"

"To je zelo dvomljivo," se je gla-

sil odgovor. "Vidim le malo možno-sti."

Ta izjava je bila tem zanimivej-ša, ker jo je podal mož, ki je opa-zil že l. 1883., da izločujejo belo-reče žice drobne, z negativno elek-triko nabite delce, pojavi, ki je po-stal znan pod imenom "Edison efekt" in poslej temelji brezične telegrafije in sto drugih sodobnih pridobitev.

"Mislite," sem ga vprašal dalje, "da bi bilo mogoče goniti letalo z električno silo?"

"Zelo dvomim."

"Mislite, da bodo nekoga dne vse že zeleznice sveta obratovale z elek-triko?"

"Večinoma."

"Mislite, da pride čas, ko bo pe-trolejska zaloga sveta izvršana in ko se bo človek posluževal električnih pripočkov?"

"Če bi se petrolejski vrelci posu-sili," je zapisal Edison, "bi lahko pridobivali enakovredne energije z premogovne sipe, benzola in alkohola."

"Mislite, da bi lahko pridobival iz narave vedno toliko sil, kolikor bi jih potrebovali?"

"Da."

"Ali bodo tvorili veter, plima in oseka, gibanje valov, vročina in zemeljski notranjosti v zvezi s paro in električno silo vedno kakor do-slej delovno podlagu človeštva?"

"Vulkanska ognjena zaloga je že v službi človekov in mu služi kot vir sil," je odvrnil Edison. "Neka-teri kraji v Italiji in eden v Kali-formniji: energije plime in oseke v Maineu in ob drugih obrežnih kra-jih."

"Menite, da se bo dala solenčna luč kdaj na široki podlagi spremi-njati v elektriko v korist člove-štva?"

"Da," je zapisal Edison.

"Mislite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si moremo zamisliti še kakšno neznano energijo razen elektrike, toplice, radiovalov in tež-nosti?"

"Menite, da je elektrika edini vir energije v naravi ali pa da bomo odkrili še druge vire energij in jih izkoristili?"

"Ne," je odvrnil.

"Ali si more

KRATKA DNEVNA ZGODBA

JEAN RAMEAU:

TEKMEL

Si konča zavojlo nje življenje? Zakaj pa ne?

Bila je dovolj lepa, da izgubi moški glavo, ce je že izgubil njenjo ljubezen. Prejšnji dan mu jo je bil prevzel v Casinu ta tuječ, ta hribolazec. Ni mogla kljubovati čarom tega slavnega "dvonočca", ki je preplezal najstrmejše grebenje Evrope, ki se je boril z medvedi, zasledoval gamze in orle v slovju v Pirinejih kot največji junak. Povod so govorili samo o njem. Kako bi se mu torej mogla upirati kraljica Isabela?

George je kar besnel od jeze. Vičel, da ni druge pomoći, je sklenil umrati.

Da, ubijem se. Toda predno umrem sam, je treba ubiti njega!

Vzel je revolver in se napotil v hotel "Anglietere".

— Je gospod Forster doma?

— Nu ga, gospod. Pravkor se je napotil na Pic Noir.

— Ah! Poveže mi, prosim, kako se pride na Na Pic Noir.

— Po dolini Trois-Tours in čez planino Hege. Kaj no poznate Pic Noir? To je plezalna tura prve vrste. Lahko vam postrežemo z dobrim vodnikom, če želite.

— Dobro, vzemam vašega vodnika.

George se je hitro domernil s hribolazcem, katerega so mu predstavili. Kmalu sta krenila na pot. Ko sta pustila za seboj zadnje mestne hiše, je dejal George svojemu spremjevalcu:

— Veste, ni mi toliko do Pic Noira, kolikor do nečesa drugega. Odvedite me naravnost tja, kjer je ta vražji Forster. Moram se na vsak način sestati z njim.

— Dobro, gospod. Najbrž ga dohitiva šele na vrhu. Gotovo ga pa srečava, ko se bo vračal.

— To mi zadostuje. Pojdova!

George ni bil hribolazec. Nikoli se ni nasljal ob pogledu na gorske velike, nikoli ni vdhaval oponjega gorskega zraka, bil je sin nižav. Toda hodil je dobro. Za zanesljivim vodnikom je plezal juško ob divji soteski, med strmimi skalami in nad globokimi prepadi.

Bilo je čarobno.

Toda pred očmi je imel samo eno sliko: Isabellu.

V Zuborenju gorskih potokov je slišal njen glas, v vonju bršljina in manu je vdhaval vonj njenega telesa. Ta žena se mu je zdela na

Ne kašljajte!

Izmenito se teh duščnih, nadležnih kašljev! Za ustavitev nadležno kašljevanja s Severa's COUGH BALSMOM. Prijavljeno: matematik in otrokom nad 50 let. Vrino: učenje, lekarstvo, pa ima. Dve velikosti, 25c in 50c.

SEVERA'S COUGH BALSAM

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo pošiljali

2 meseca

"Glas Naroda"

in prepičani smo, da boste potem stalni naročnik.

TRAGIČNA SMRT VELEPO- SESTNIKA

V brzovlaku, ki prihaja zjutraj iz Velike Kaniže v Budimpešto, se je prijetilo v petek počasi neka zagotvenstva. Ko je vlak odigral iz Velike Kaniže, je vstopil v wagon II. razreda elegantno oblečen gospod z aktovko pod pazušno in dal sprevodnik 2 pengoc napitnine, da bi mu preskrbel poseben kupe, kjer bi lahko mirno spal. Ker je na zjutraj na eni večji postaji vstopilo mnogo potnikov, je moral sprevodnik odpreti tudi ta kupe. Ko je odprl vrata, je ves presenečen očazil, da je potnik izginil in postil v kupeju samo klubok in prazno aktovko. Aktovka in klubok sta žudno dlanja. Sprevodnik je takoj obvestil o zagotonjenem potniku policijo, čim je vlak prispel v Budimpešto. Kmalu so postaja Fonyot ob Blatnem jezeru sporočili, da so načilni zjutraj blizu postaje ob proti težke ranjenega moza, ki je očividno padel iz vlaka. Med prevozom v bolnično je ranjencev umrl. Pri njem so našli legitimacijo, iz katere je bilo razvidno, da gre za veleposilstnika Franca Wolfa iz Velike Kaniže.

— Molcite! — je dejal in vstal. Toda vodnik je pripomnil:

— V San-Miguelu je prenočisce, gospod...

— Me morete spremeti tja? Ali je na španski strani koča, kjer ti lahko ostal nekaj dni? Kako visoko je?

— 2500 metrov, če se ne motim.

— No torej, spremite me do San Miguelu, prijatelj.

Pri tem zoperinem imenu se je George združil.

— Molcite! — je dejal in vstal. Toda vodnik je pripomnil:

— V San-Miguelu je prenočisce, gospod...

— Me morete spremeti tja? Ali je na španski strani koča, kjer ti lahko ostal nekaj dni? Kako visoko je?

— 2500 metrov, če se ne motim.

— No torej, spremite me do San Miguelu, prijatelj.

Na špansko stran sta prispevala v mesecini.

Cez dva dni je sedel George na terasi planinske koče tik pod gorinskimi velikani, ki so mu bili pregnali iz duše črne misli. Kar je zagledal moža, ki je baš pisal na sveisse ilse, to so mesta, zavita v oblačke dima, v katerem ljudje života rajo in se vesle, v katerem norči verujejo, da jim mora samo smehljaj lepe žene pričarati raj na zemlji in da svet propade, če se obrne na smehljaj, namenjen prvotno na levo, kar ne lepem na desno.

— Gospod, zdaj sva v kraljestvu večnega snega. Držite se dobro!

George je šel po snegu. Kako bil povsem drugačen nego v dolini! Gorski sneg je čistejši njega beljine jemlje skoro vid. Ta sneg je sovražnik vsega črnega in mračnega ne samo v naravi, temveč tudi v človeški duši.

George je nenašoma začutil, kako prodira ta čista belina v njegovem telu in dušo. Zdelo se mu je, da so vse njegove misli prepojene s to nebesko belino. Nove misli so se zdramile v njem, podobne belini, drobnim ptiččem.

— Gospod, glejte, sveže stopinje v snegu! Vaš prijatelj... kako ste ga imenovali? Forster! Najbrž ni vecdalec. Gotovo ga kmalu dohitiva.

George je sledil svojemu vodniku. Plezanje je postalno naporno. Pot ju je vodila čez ledene kjer, kjer zjalo globoke razpoke. Sledil je ozek greben, katerega sta morala preplezati po kolenih. George je preplezal na vrh, na skalo, okrog katere se je dvigalo nebroj drugi pecin, ene na francoski, drugi na španski strani, te rdečkaste, kakor zlati šotori, razpeti za nebeske potnike, one zopet bele, kakor začarani spomeniki barbarskih kraljev.

— Gospod, poglejte no tja dol, ali ni to vaš prijatelj, ki se baš vrača v vrha Pic Noira?

George je plakal.

All je plakal od bolesti ali od radosti? Tega sam ni vedel. Trijosec metrov visoko so vse solze enake, kajti v teh nebeskih višavah vlažna samo eno čustvo. Samo eno čustvo, samo ena misel: da nimamo na sebi skoro nič človeškega, da smo se otresli vseh posvetnih nadlog.

— Vrniva se hitro, ce hočeva dohititi tega moža.

ADVERTISE
in "GLAS NARODA"

Pred 14 dnevi je potoval trgovec Čedo Brkič iz Bršadina v Vukovar. V gozdov ga je napadel neznan moški, ga udaril s sekiro po glavi in mu vzel 30 Din. Po zločinu je napadalec pobegnil, težko ranjenega Brkiča je pa konj na vozu sam podelil donov. Brkič je dana povedal, da je bil napaden, napadalec pa ni znali opisati. Drugi dan je poškodbam podlegel.

O zločinu so bili obveščeni orznični, katerim se pa ni posrečilo mošika izslediti. Reditelj Stanislavijeve so nedavno opazili, da jim je bil ukrazen večji znesek. Prijavili so tativno črtičnikom, ki so priškali stanovanje in našli v Stanislavijeve postelji okrvljeno perilo ter 30 Din. To je bil zadosten dokaz o Stanislavijevev krvidi, toda mož je zločin še vedno tajil. Pod težo dokazov je končno prisnal umor. Orožniki so ga izročili sodišču.

Zadostno je bilo obveščeno in pozdravljeni.

Prezavida se, da bo zločinu obveščen in pozdravljeni.</p

Skrivnost sestre Marlen.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za Glas Naroda priredil G. P.

(Nadaljevanje.)

Harald je prišel še pravocarno na vlak. Vožnja se mu je zdela neškonačna. Bil je v reñih skrbih za Katjo. Kaj se ji je zgodilo? Brzjavik je sestavil zdravnik. Za lahko negordi ni moglo biti. Nato se je vpriaval, če je storil prav, da jo je pustil v Meranu. Nato pa si je moral dogovoriti, da bi Katja gotovo ostala tudi brez njegovega dovoljenja. Delo potovanje je bilo prava živčna muka zanj. Za enkrat je kdo prebijalo vse, kar je stalo med njim in Katjo. Vedel je, da je v stisku in to je vzbudilo v njem viteski obutek. Celo njegovo hrapenje se je okrečelo evalo v želji, da bo pri njej ter ji lahko nudil svoje pomoci.

Šele tekom prihodnjega jutra je prišel v Meran ter se je takoj s koledvori odpeljal proti sanatoriju doktorja Winterja. Bil je to zelo odružni institut, v najbolj krasni zemeljski legi.

Harald je takoj pozdravila sprejemna dama.

Od nje je izvedel najprvo v širokih obrisih, kaj se je zgodilo. Katjo je vzel s seboj na vožnjo s konji neki mlad Dunajčan, gospod Passenheim. Ta gospod je bil znani športnik ter hotel navaditi vožnje nove konje. Katja je bila dosti v njegovih družbi ter je, kaj je odgovetovalo njemu, vendar vztrajala pri tem, da se udeleži te vožnje.

Gospod Passenheim je rekel smeje, da je gospa Horst najbolj posumnjačenska, kar jih poznata. Vožnja bo pravo veselje, kajti on ima konja popolnoma v cblasti ter jamči za varnost gospo Horst.

Smeje je sedla Katja v voz in oba mlada lloveka sta se odpeljala v neko gorsko vas v bližini. Vožnja tja se je zavrnila brez hibe. Obaz izletnika sta zavila v gorski vasi majhno kosilce, nakar sta se pricela vračati. Medtem pa je padel sneg in pot je bila na številnih mestih zmrzljena. Konja pa sta se splošila in potegnili voz s seboj v jarek, kjer se je preobrnili.

Pišč obročem so potegnili iz voza gospoda Passenheima mrtvega, gospo Horst pa nezavestno.

Harald je bled in prepadnega obraza poslušal poročilo sprejemne dame.

— In moja žena? — je izstrelil hripavo.

— Pomirite se, gospod Horst, kajti vi boste se potrebovali miru. Vaša soprega si je pri padcu močno poškodovala hrbitenico. Ona je težko bolna, a hvala Bogu, ne ve sama, kako opasno je njen stanje.

Harald se je s silo boril, da se pomiri. Kar je ležalo med njim in Katjo, je bilo v tem trenutku vse pozabljeno. Globoko grijen je slišal, kaj se je zgodilo.

— Alt lahko vidim svojo ženo? — je vprašal, s pojemajočim glasom.

— Pričakujem gospoda zdravnika vsaki trenutek. On se ravno nanaša pri vaši ženi. Naročilo imam, da vas pripravim ter ves seznamim z vsem potrebnim. Naš sanatorij je drugače le okrevljiče za rekonvalsentce, a ker se je pripeljal nešreča prav blizu, so prinesli ponesrečeno semkaj. Vse ostalo boste izvedeli od gospoda Winterja samega. Prosim vas, počakajte le še par minut.

Harald je omahnil brez moči na stol ter pričel, buliti predse. Kmalu pa je vstopil doktor Winter. Srejemna dama je predstavila Haralda ter rekel na svoj mirem in slegrem način:

— V kolikor je treba, sem že informiral gospoda Horsta, gospod doktor. Sedaj pa prepričam gospoda sama. Ce me kaj potrebujete, sem vama na razpolago.

S temi besedami je zapustil sobo.

— Ali lahko vidim svojo ženo? — je vprašal Harald.

Zdravnik, elegantno in odlična postava, se je priklonil.

— Temu ne nasprotuje nobena stvar, gospod Horst. Jaz sam vas bom povedel k vaši ženi, a vam hočem najprvo dati par varnostnih navodil. Vaša gospa soprega niti ne sluti, kako nevarno je njen rojenje. Ker nima blečelin ter oti le veliko otopelost, domnevna seveda bo hitro okrevala. Vam pa ne smem zamolčati, da je njen stanje skrajno nevarno. Popolnoma zdrava ne bo vaša žena nikdar več. Če se morate domeniti z njo važne reči, storite to takoj. Trenutno se potem sedaj tako dobro, da to lahko storite in tudi zdrave pameti je. Povedati vam moram še, kar sem zamolčal njej, da je njen tovarž pri vožnji, gospod Passenheim, mrtve.

— Ona domneva, da si je le zlomil nogo in roko in da leži v sosednjih sobah. Izmisliš smo si to poobčino prevaro, da ji prinesemo sem pa tam sprekli od njega te njene odgovore na ta. Prosim vas, da pustite svojo ženo v tej veri, — kajti ona se ne sme nikakor razburjati. Če izgovori kako želi, — ji objubljujte povsem mirno njeni izpolnitve, — tudi če se vam zdi neizpolnjava. Prosim vas, ne pozabite na to, kadar boste pri njej.

Te zadnje besede je govoril zdravnik s čudno vsljivostjo in skrivnostnim pogledom, a Harald ni v sedanjem času pazil na to.

Ravnal se bom natančno po vaših navodilih, gospod doktor. Lahko si mislite, da bom sedaj izpolnil vsako željo svoje žene.

Zdravnik se je ozrl vanj s pogledom, ki je kazal veliko zadrgo.

— Da, da, lahko si mislim, — a najti je želje, kateri ni mogoč izpolniti, a tudi izpolnitve teh je treba obljubiti, da se ne razburi boljše. Njej ni treba vedeti, kako slab je z njo — in da ni več živ on gospod Passenheim, ki je bil očvidno njen velik prijatelj.

Pri teh zadnjih besedah je pogledal zdravnik sočutno v bledi obraz Haralda. Brez dvoma je imel željo prikriti nekaj, kar bi mu povzročalo še večje bolečine.

Harald pa je bil premagan vsega tega, kar je slišal, da ni postal niti pozoren na vse to. Vstal je.

— Prosim, povediti me k moji ženi. Strogo se bom držal vaših navodil, gospod doktor.

— Pojdiva torej. Prosim pa vas, da se pomirite ter pokažete bolnici tako mirni obraz kot le mogoče. To je vse, kar lahko storite sedaj, njej na ljubo.

Ob zdravnikovi strani je odkorakal Harald po dolgem koridorju. Pozabljeno je bilo vse, kar ga je na Katji motilo in žalilo. Sedaj ni videl v njej nicesar drugega kot nesrečno, pomoč potrebovati bitje, katero je poveril njegov skrb John Vanderheyden. Kako dobro je bilo, da ni njen oči tega več doživel! Iskreno srečuje do Katje je napolnilo njegovo srce. Bila je še tako mlada, tako željna življenja in vendar naj bi zapadla dolgu hiranju, če bi sploh ušla s svojim življenjem. Kaj bi mogel storiti za njo?

Iskreno si je želel, da bi smel prinesi te žrtve. Prisegel si je, da ji bo brez tožbe posvetil celo svoje življenje, če bo ostala živa. Ni si moral izmisli, da bi moglo biti upihtjeno to mlado, cvetoče življenje! Na koncu koridorja je odpel zdravnik vrata ter pustil vstopiti Haralda.

Svetla prijazna sobica, popolnoma belo pobarvana, se je odprla pred očmi Haralda. Sredi te sobe, z vzglajevjem med obema oknoma, je stala postelja.

V tej postelji pa je ležala Katja.

Harald se je prestrahlj prav globoko v srce, ko jo je vidi ležati pred seboj, bledo in brezkrvno, njo, ki je drugace izgledala kot samo življenje. Ležala je z zaprtimi očmi in on jo je komaj spoznal. Njene poteze se je čudno izpremenile.

Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

(Dalje prihodnjih.)

INDIJSKI NABOB IN PRODAJALKA

Iz Pariza poročajo o senzacijski v francoskem mestecu Air-les-Bains. Pred dobrim mesecem je prispel v to francosko kopališče eden najboljših indijskih nabobov Agahan, lastnik znaten angleške staje dirkalnih konj in gentleman od pete do glave. Nekoga dne, ko se je Agahan vrnil s prijetji z avtomobilom iz okolice, je zavil v slasčičarno na čaj in in zakusko. Gostom je stregla lepa prodajalka Carronova, ki je bila indijskemu nabobu tako všeč, da je postal stalni gost slasčičarne. Kmalu je dekleto predlagal, naj postane njegova ljubica, češ, da ji tlakuje pot z dragulji. Dekle je pa mogotca energično zavrnilo, češ, da je ljubavne pustolovscinje prav nič ne mikajo in da lahko dragulje kar obdrži.

Nabob je še nekaj dni lazil za njim in ji vsljeval ljubezen, končno se je pa prepiral, da je vse prizadevanje zmanjšalo. Njegova ljubezen se pa ni ohladila, marvec nasprotno. In tako je sklenil zasnubni siromašno prodajalko. Carronova je seveda njegovo ponudbo sprejela in 3. novembra se bo vrnila v Aix-le-Bains civilna poroka indijskega mogotca s siromašno francosko prodajalko.

Harald je bled in prepadnega obraza poslušal poročilo sprejemne dame.

— In moja žena? — je izstrelil hripavo.

— Pomirite se, gospod Horst, kajti vi boste se potrebovali miru. Vaša soprega si je pri padcu močno poškodovala hrbitenico. Ona je težko bolna, a hvala Bogu, ne ve sama, kako opasno je njen stanje.

Harald se je s silo boril, da se pomiri. Kar je ležalo med njim in Katjo, je bilo v tem trenutku vse pozabljeno. Globoko grijen je slišal, kaj se je zgodilo.

— Alt lahko vidim svojo ženo? — je vprašal, s pojemajočim glasom.

Pričakujem gospoda zdravnika vsaki trenutek. On se ravno nanaša pri vaši ženi. Naročilo imam, da vas pripravim ter ves seznamim z vsem potrebnim. Naš sanatorij je drugače le okrevljiče za rekonvalsentce, a ker se je pripeljal nešreča prav blizu, so prinesli ponesrečeno semkaj. Vse ostalo boste izvedeli od gospoda Winterja samega. Prosim vas, počakajte le še par minut.

Harald je omahnil brez moči na stol ter pričel, buliti predse. Kmalu pa je vstopil doktor Winter. Srejemna dama je predstavila Haralda ter rekel na svoj mirem in slegrem način:

— V kolikor je treba, sem že informiral gospoda Horsta, gospod doktor. Sedaj pa prepričam gospoda sama. Ce me kaj potrebujete, sem vama na razpolago.

S temi besedami je zapustil sobo.

— Ali lahko vidim svojo ženo? — je vprašal Harald.

Zdravnik, elegantno in odlična postava, se je priklonil.

— Temu ne nasprotuje nobena stvar, gospod Horst. Jaz sam vas bom povedel k vaši ženi, a vam hočem najprvo dati par varnostnih navodil. Vaša gospa soprega niti ne sluti, kako nevarno je njen rojenje. Ker nima blečelin ter oti le veliko otopelost, domnevna seveda bo hitro okrevala. Vam pa ne smem zamolčati, da je njen stanje skrajno nevarno. Popolnoma zdrava ne bo vaša žena nikdar več. Če se morate domeniti z njo važne reči, storite to takoj. Trenutno se potem sedaj tako dobro, da to lahko storite in tudi zdrave pameti je. Povedati vam moram še, kar sem zamolčal njej, da je njen tovarž pri vožnji, gospod Passenheim, mrtve.

— Ona domneva, da si je le zlomil nogo in roko in da leži v sosednjih sobah. Izmisliš smo si to poobčino prevaro, da ji prinesemo sem pa tam sprekli od njega te njene odgovore na ta. Prosim vas, da pustite svojo ženo v tej veri, — kajti ona se ne sme nikakor razburjati. Če izgovori kako želi, — ji objubljujte povsem mirno njeni izpolnitve, — tudi če se vam zdi neizpolnjava. Prosim vas, ne pozabite na to, kadar boste pri njej.

Te zadnje besede je govoril zdravnik s čudno vsljivostjo in skrivnostnim pogledom, a Harald ni v sedanjem času pazil na to.

Ravnal se bom natančno po vaših navodilih, gospod doktor. Lahko si mislite, da bom sedaj izpolnil vsako željo svoje žene.

Zdravnik se je ozrl vanj s pogledom, ki je kazal veliko zadrgo.

— Da, da, lahko si mislim, — a najti je želje, kateri ni mogoč izpolniti, a tudi izpolnitve teh je treba obljubiti, da se ne razburi boljše. Njej ni treba vedeti, kako slab je z njo — in da ni več živ on gospod Passenheim, ki je bil očvidno njen velik prijatelj.

Pri teh zadnjih besedah je pogledal zdravnik sočutno v bledi obraz Haralda. Brez dvoma je imel željo prikriti nekaj, kar bi mu povzročalo še večje bolečine.

Harald pa je bil premagan vsega tega, kar je slišal, da ni postal niti pozoren na vse to. Vstal je.

— Prosim, povediti me k moji ženi. Strogo se bom držal vaših navodil, gospod doktor.

— Pojdiva torej. Prosim pa vas, da se pomirite ter pokažete bolnici tako mirni obraz kot le mogoče. To je vse, kar lahko storite sedaj, njej na ljubo.

Ob zdravnikovi strani je odkorakal Harald po dolgem koridorju. Pozabljeno je bilo vse, kar ga je na Katji motilo in žalilo. Sedaj ni videl v njej nicesar drugega kot nesrečno, pomoč potrebovati bitje, katero je poveril njegov skrb John Vanderheyden. Kako dobro je bilo, da ni njen oči tega več doživel! Iskreno srečuje do Katje je napolnilo njegovo srce. Bila je še tako mlada, tako željna življenja in vendar naj bi zapadla dolgu hiranju, če bi sploh ušla s svojim življenjem. Kaj bi mogel storiti za njo?

Iskreno si je želel, da bi smel prinesi te žrtve. Prisegel si je, da ji bo brez tožbe posvetil celo svoje življenje, če bo ostala živa. Ni si moral izmisli, da bi moglo biti upihtjeno to mlado, cvetoče življenje!

Na koncu koridorja je odpel zdravnik vrata ter pustil vstopiti Haralda.

Svetla prijazna sobica, popolnoma belo pobarvana, se je odprla pred očmi Haralda. Sredi te sobe, z vzglajevjem med obema oknoma, je stala postelja.

V tej postelji pa je ležala Katja.

Harald se je prestrahlj prav globoko v srce, ko jo je vidi ležati pred seboj, bledo in brezkrvno, njo, ki je drugace izgledala kot samo življenje. Ležala je z zaprtimi očmi in on jo je komaj spoznal. Njene poteze se je čudno izpremenile.

Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.

— Moral je napeti vse svoje sile, da ne izgubi miru.